

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Kardkovács és Társai Ügyvédi Iroda által képviselt Honvédelmi Minisztérium Infrastrukturális Ügynökség (1095 Budapest, Soroksári út 152.) felperesnek, a közbeszerzési biztos által képviselt Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság (1024 Budapest, Margit krt. 85.sz.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. évi január hó 29. napján kelt 12.K.34.515/2007/4. számú ítélete ellen az alperes által 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán az alulírott helyen 2008. évi június hó 11. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részét akként változtatja meg, hogy az alperes D.530/6/2007. számú határozatát megváltoztatja és a hivatalból indított eljárásban megállapítja a jogsértés hiányát.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (azaz ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A 2007. év első negyedében a Magyar Köztársaság Kormánya határozatokkal döntött a Központi Egészségügyi Szolgáltató Szervezetek létrehozásáról: az Állami Egészségügyi Központ ellátási feladataival a felperes lett megbízva. Az Országos Szakfelügyeleti Módszertani Központ 2007. június 27-én tájékoztatta a felperest arról, hogy a Schöpf-Mérei Kórház koraszülött intenzív (PIC) részlegét

megszüntették, és ennek következtében a felperesnek növelnie kellett az aktív ágyak számát, az ellátási feladatok szintjét. A felperes a helyzetet rendkívül sürgősségére hivatkozással a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 125.§-a (2) bekezdésének c/ pontja szerinti hirdetmény közzététele nélküli tárgyalásos eljárás mellett döntött. A tárgyalásra történő felhívást 2007. augusztus 9-ére dolgozta ki, belső szabályzata szerint 2007. augusztus 27-ével hagyta jóvá. A felhívás kibocsátására és az alperes Elnökének értesítésére augusztus 29-én került sor. A végleges ajánlat 2007. szeptember 3. napján érkezett be, az eredményhirdetés és a szerződéskötés 2007. szeptember 10-én volt, a teljesítési határidő 2007. szeptember 30. lett.

Az alperes Elnökének a felperes előadta, hogy „a beláthatatlan következmények elkerülése érdekében a Honvédelmi Minisztérium, mint fenntartó, soron kívül, legkésőbb 2007. szeptember 30-ig gondoskodni köteles a PIC részlegen" az ágyak növeléséről, feltételek kialakításáról. A tárgyalásra történő felhívás f/ pontja szerinti teljesítési határidő 2007. szeptember 30. volt azzal, hogy a felperes elfogad előteljesítést.

Az alperes Elnökének kezdeményezésére hivatalból indult jogorvoslati eljárás során az alperes a D-530/6/2007. számú határozatával a Kbt. 125.§-ának (2) bekezdés c) pontjának sérelmére hivatkozással 5.000.000 forint bírságot szabott ki. Az alperes megállapítása szerint a felperes már 2007. június 27-én abba a helyzetbe került, hogy megkezdje a beszerzés előkészítését, de a szerződéskötés 2007. szeptember 10-i időpontjához képest az eljárás 75 napot vett igénybe. Ezzel szemben a nem kivételes más eljárásfajták közül, elektronikus út igénybevétele esetén, a nyílt eljárás 40 napot, a meghívásos eljárás 65 napot, és a Kbt. 136.§-ának (2) bekezdése szerinti meghívásos gyorsított eljárás 25 napot vett volna igénybe. Ezen időtartamokhoz az alperes a Kbt. 99.§-ának (2) bekezdésére hivatkozással hozzá számított a szerződéskötés tervezett időpontjára 8 napot, továbbá az eljárás előkészítésének, a részvételi jelentkezések és ajánlatok értékeléséhez és elbírálásához szükséges időtartamot: ezek figyelembe vételével meghatározása szerint a legrövidebb közbeszerzési eljárás 40 nap lehetett volna. Az alperes álláspontja szerint a rendkívüli sürgősségi helyzet elhárításához mindent meg kellett volna tenni a felperesnek, nem hivatkozhat döntési mechanizmusának nehézkességére, hiszen beszerzési igényének a kielégítése feltétlenül szükségessé vált. Nem valósult meg azon törvényi feltétel, hogy más eljárásfajta szerinti határidő ne lett volna betartható, és az sem, hogy a beszerzés ne lett volna előre látható.

A felperes keresetében jogsértés hiányára hivatkozással kérte az alperesi határozat bírósági felülvizsgálatát. Álláspontja szerint a beszerzési igények előre nem voltak láthatóak, továbbá a felperes szervezeti struktúrája miatt az eljárás lefolytatásának időtartama egyáltalán nem volt hosszú. Előadta, hogy a 2007. június 27-i tudomásszerzéséhez képest haladéktalanul megkezdte az előkészítést, így az eljárásnak a 2007. augusztus 29-ei megindításához képest nem volt lehetősége más eljárásfajta választására.

Az alperes a kereset elutasítását indítványozta. Ismételten hivatkozott arra, hogy a gyorsított meghívás akár 40 nap legrövidebb időtartam alatt is lefolytatható lett volna.

Az elsőfokú bíróság kiemelten rögzítette, hogy az alperes határozatát kizárólag két kritériumra alapította: nem volt alapos a felperes hivatkozása az előre nem látható ok tekintetében, valamint annak vonatkozásában, hogy más eljárásfajta szerinti határidő ne lett volna betartható.

Az előreláthatóság körében, közbeszerzéshez vezető információk és időpontok részletes elemzésével megállapította, hogy a felperes csak 2007. június 27-én került abba a helyzetbe, hogy az előkészítést megkezdje, ezt megelőzően nem volt előrelátható az igény keletkezése.

A más eljárásfajta választhatóságánál vizsgálta az elsőfokú bíróság a felperes saját közbeszerzési szabályzatának hatását: értékelése szerint, nem róható a felperes terhére, hogy annak megfelelően kívánt eljárni. Amennyiben az alperes nem tett arra vonatkozó megállapítást, hogy a rendkívüli sürgősség a felperes mulasztásából eredne, önmagában a felhívás előkészítésének és a szerződés megkötésének időtartama nem értékelhető jogsértésként. Az a körülmény egyébként, hogy a hirdetmény közzététele nélküli tárgyalásos eljárás lefolytatása is több mint 70 napot vett igénybe azt támasztja alá, hogy más eljárásfajta választása még inkább veszélyeztette volna a közbeszerzési eljárás gyors befejezését. Az elsőfokú bíróság értékelése szerint a meghívásos gyorsított eljárás egyrészt nem eredményezett volna gyorsabb eljárást, másrészt a határidőt nem minden beszerző tudná tartani, és az nem lenne elég minden beszerzésre: az ugyanis mindig az eset körülményeitől függ (pl. az ajánlatkérő szervezeti struktúrája, a beszerzés összetettsége).

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság az alperes határozatát megváltoztatta és a mellőzte a jogsértés megállapítását és a bíróság kiszabását.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte.

Kiemelte, hogy a hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárás alkalmazásának egyik feltétele, hogy a Kbt.-ben meghatározott nyílt, meghívásos vagy tárgyalásos eljárásra előírt határidők nem tarthatók. A felperes közbeszerzési eljárása 75 napot vett igénybe, és az elsőfokú bíróság elfogadta a döntési mechanizmusra vonatkozó felperesi érvelést. A belső szerkezeti rendszer azonban nem lehet indoka a nyilvánosság kizárásának és a verseny korlátozásának, továbbá a felperesnek elsősorban a Kbt. rendelkezéseit kell figyelembe venni. A belső döntési mechanizmusból egyébként látszik, a közbeszerzést a felperes az általános belső szabályok szerint, és nem az előre nem tervezhető beszerzésekre vonatkozó utasítás szerint folytatta le.

Írásbeli fellebbezésében hivatkozottak szerint azt kellett vizsgálnia, hogy a beszerzési igény keletkezésétől a szerződéskötésig eltelt idő alatt a felperesnek lett volna-e lehetősége más eljárást lefolytatni. Bár maga a felperes csak 70 nap alatt folytatta le a beszerzést, de ez nem jelenti azt, hogy akkor is ennyi ideig tartott volna, ha a Kbt. rendelkezéseinek megfelelően jár el. Egyébként az, hogy az

alperes nem róta a terhére, nem jelenti azt, hogy a rendkívüli sürgősséget indokoló körülmények körében nem is követett el mulasztást a felperes.

A tárgyaláson tett előadásában kiemelt szerepet tulajdonított a teljesítési időpontnak: álláspontja szerint a 2007. szeptember 30-i teljesítési időpont kitűzése esetén nem áll meg a rendkívüli sürgősség.

A Fővárosi Ítéltábla kötelezésére tett írásbeli nyilatkozatában előadta, hogy a Kbt. rögzíti a betartandó eljárási határidőket, ezt követően az ajánlatkérő felelőssége, hogy az eljárás előkészítéséhez, a részvételi jelentkezések és ajánlatok értékeléséhez, elbírálásához mennyi időre van szükség.

A másodfokú bíróság kérdésére az alperes a következő kiegészítő előadásokat tette. A beszerzés előkészítésének az eljárási határidőbe történő beszámítására a Kbt. nem tartalmaz rendelkezést, de nyilvánvalóan informális része a közbeszerzési eljárásnak. A közbeszerzési eljárások időtartama alapján nem kötelező választani az egyes jogintézmények között, a választás vizsgálatánál az alperes az indokolatlanul hosszú előkészítői fázist róta a felperes terhére, emiatt volt jogszerűtlen az eljárási fajta választása. A rendkívüli sürgősséget az alperes nem vitatja, de a rendkívüli sürgősség törvényi tényállása nem valósult meg. A rendkívüli sürgősség kizárólag abban az esetben állhat fenn, ha a Kbt. 215.§-a (2) bekezdés c/ pontjának valamennyi törvényi feltétele fennáll.

A felperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, mert az elsőfokú bíróság a tényállást teljes körűen feltárta, és abból jogszerű következtetést vont le.

Álláspontja szerint az alperes csak általánosságban hivatkozott arra, hogy a felperes a kórházi integrációról már 2007. januárjában tudott, illetőleg, hogy az ágyszám bővítés szükségességéről tudomása volt. A határidő számítás tekintetében kifogásolta, hogy az alperes az adott helyzettől és szervezeti struktúrától elvonatkoztatva értékelte a felperesi eljárás előkészítésének és lefolytatásának időigényét. Az alperes akkor járt volna el helyesen, ha nem veszi figyelembe a közbeszerzési eljárás előkészítésének dokumentált időigényét, hiszen ekkor nyilvánvalóvá vált volna, hogy akár 2007. augusztus 9. napjától (a felhívás kidolgozása), akár augusztus 29. napjától (a felhívás kibocsátása) számítódik az időtartamba, a szeptember 10-én történt szerződéskötésig eltelt idő más eljárásfajta választását nem tette lehetővé.

Az alperesnek a felperesi mulasztás megvalósulásával kapcsolatos előadására kifejtette, hogy a bírósági felülvizsgálat tárgya kizárólag az alperesi határozat, és a határozat szerinti megállapítás hiányában utóbb, a perben, az alperes nem hivatkozhat valamely tényállási elem vizsgálatának elmulasztására.

Belső szabályzataihoz kapcsolódóan előadta, hogy az alperes által követendőnek tekintett, az előre nem tervezhető beszerzésekre vonatkozó utasítás csak a napi működéshez, és nem a feladat ellátásához kapcsolódó közbeszerzésekre alkalmazható.

Az ellenkérelem szóbeli kiegészítése során előadta, hogy a 2007. szeptember 30-i teljesítési határidőt igyekezett szorosan megadni, és teljesítési határidőt a jogszabály alapján is köteles volt megjelölni.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az alapul szolgáló tényállást helytállóan tárta fel, és abból megalapozott következtetésre jutott. Az alperesi fellebbezésre tekintettel a Fővárosi Ítélőtábla a következőket emeli ki.

A Kbt. 125.§-a (2) bekezdésének c/ pontja szerint az ajánlatkérő hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárást alkalmazhat, ha az feltétlenül szükséges, mivel az ajánlatkérő által előre nem látható okból előállt rendkívüli sürgősség miatt a nyílt, a meghívásos vagy a hirdetmény közzétételével induló tárgyalásos eljárásra előírt határidők nem lennének betarthatóak; a rendkívüli sürgősséget indokoló körülmények azonban nem eredhetnek az ajánlatkérő mulasztásából.

Az intézmény alkalmazhatóságának feltétele tehát, hogy az ajánlatkérőn kívüli okból, előre nem látható módon, rendkívüli sürgősség következzen be, és más eljárások határidői ne legyenek betarthatók.

A rendkívüli sürgősség meglétét az alperes határozatában, és az elsőfokú bíróság ítéletében, tényként kezelte.

A másodfokú bíróság előtt az alperes előadta, hogy a rendkívüli sürgősség kizárólag abban az esetben áll fenn, ha a Kbt. 125.§-a (2) bekezdés c/ pontjának valamennyi törvényi feltétele fennáll, továbbá a 2007. szeptember 30-i teljesítési időpont esetén nem áll meg a rendkívüli sürgősség. A Fővárosi Ítélőtábla egyrészt megállapította, hogy a másodfokú eljárásban tett alperesi nyilatkozat nem korrigálhatja az alperesi határozatot, másrészt a Kbt. alkalmazása során a hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárást alkalmazhatóságának önálló törvényi feltétele a sürgősség megállapíthatósága, nem pedig az egész tényállásból kell annak fennállására visszakövetkeztetni.

A továbbiakban a Fővárosi Ítélőtábla is tényként kezelte a sürgősség fennálltát.

Az alperesi határozat indokolása 7. oldal 4. bekezdésében szerepel, hogy a rendkívüli sürgősségi helyzet elhárításához mindent meg kellett volna tenni a felperesnek, nem hivatkozhat döntési mechanizmusának nehézkességére, hiszen beszerzési igényének a kielégítése feltétlenül szükségessé vált.

Az elsőfokú bíróság a döntési mechanizmust az intézmény választás körében értékelte, amit a felek fellebbezésükben és ellenkérelmükben a másodfokú bíróság előtt nem kifogásoltak, továbbá az alperes a fellebbezésében megerősítette az elsőfokú bíróság azon észlelését, hogy a rendkívüli sürgősséget indokoló körülményeknél nem vizsgálta a felperes mulasztását.

Ezen megállapításokból kiindulva, a Fővárosi Ítélőtábla rögzíti, hogy az alperes tévesen hivatkozott fellebbezésében arra, hogy amennyiben nem róta terhére, a bíróság bármilyen formában értékelhetné a felperesnek a rendkívüli sürgősséget előidéző körülményekhez fűződő mulasztását. A bírósági felülvizsgálat tárgya - a másodfokú bíróság előtt figyelemmel a fellebbezés korlátaira is - kizárólag az alperesi határozat, a bíróság az alperesi határozatban megjelöltektől eltérő felperesi jogsértést nem állapíthat meg. A Fővárosi Ítélőtábla a továbbiakban tényként

kezelte, hogy a rendkívüli sürgősséget indokoló körülményekkel összefüggésben a felperest nem terheli mulasztás.

Fentiekből következik, hogy a peres eljárásban a felperes belső szabályzatára vonatkozó alperesi határozati megállapítás nem hozható kapcsolatba sem sürgősséggel, sem a rendkívüli sürgősséget előidéző mulasztással. A belső szabályzatoknak és az intézmény választásnak az elsőfokú bíróság által értékelt kapcsolatát a másodfokú bíróság a későbbiekben vizsgálja.

Az alperes fellebbezése szerint az előreláthatóság ellen hat, hogy a felperes a Kormány döntése nyomán már 2007. januárjában tudta, övé lesz a PIC ellátás, és már ekkor is 150%-os volt az ágykihasználtsága.

Azt azonban, hogy a rendkívüli sürgősségnek az ajánlatkérő által előre nem látható okból kell bekövetkeznie, szigorúan kell értelmezni: ezért nem elégséges a közbeszerzési igény majdani, potenciális bekövetkezéséről való tudomásszerzés, az előreláthatóság megállapításához azt az időpontot kell hozzárendelni, amikortól pontosan ismeretekkel rendelkezik az ajánlatkérő a beszerzési igényről. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában pontosan levezette, hogy ezen konkrét igény a felperesnél csak az Országos Szakfelügyeleti Módszertani Központ 2007. június 27-i tájékoztatása nyomán realizálódott, megállapításával a Fővárosi Ítéltábla egyetért. Az alperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy ennél korábbi tudomásszerzésre figyelemmel a felperesnél előre látható okból következett volna be a sürgősség.

A Kbt. 125.§-a (1) bekezdésének c/ pontja szerinti hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárást alkalmazhatóságának az is feltétele, hogy a nyílt, a meghívásos vagy a hirdetmény közzétételével induló tárgyalásos eljárásra előírt határidők ne legyenek betarthatóak.

Az alperes határozatában hivatkozott a Kbt. 99.§-a (2) bekezdésére, amely szerint a szerződéskötés tervezett időpontját az ajánlati felhívásban kell megadni azzal, hogy az nem határozható meg az eredményhirdetést követő naptól számított nyolcadik napnál korábbi és harmincadik - építési beruházás esetében hatvanadik - napnál későbbi időpontban. Ezt azonban még kiegészítette azzal, hogy az eljárás időtartamához hozzá kell számítani - egyebek mellett - az eljárás előkészítéséhez szükséges időtartamot. Az alperes a másodfokú bíróság előtt hangsúlyozta, hogy a lebonyolítási határidő számításán alapuló intézmény választásnál jelentős súllyal bír a közbeszerzési eljárás előkészítésének szakasza.

A felperes ellenkérelme nyomán a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a Kbt. nem tartalmaz sem olyan rendelkezést, amely a bizonytalan időtartamú, egzaktan meg nem határozható eljárás előkészítési időtartamot meghatározná, sem olyat, amely hozzá számítaná a közbeszerzési eljárás tartamához. Nem véletlen, hogy a Kbt. tipikusan a felhívás közzétételéhez köti a közbeszerzési eljárás megindulását. A hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárások speciális szabálya, hogy a Kbt. 135.§-a konkrét kezdő időpontot nem határoz meg, de (2) bekezdésében előírja, hogy az

eljárás megkezdéséről - telefaxon vagy elektronikus úton - az ajánlatkérőnek haladéktalanul tájékoztatnia kell a Közbeszerzési Döntőbizottságot. Erre felperes esetében 2007. augusztus 29-én került sor, amikor az ajánlattevővel is megkezdődtek a tárgyalások. Az intézményválasztásra irányadó eljárási határidők számítása szempontjából a 2007. augusztus 29. előtti időszakot nem lehet figyelembe venni.

Az alperes nem határozatában, hanem csak a peres eljárásban rótt a felperes terhére a 2007. szeptember 30-i teljesítési határidőt: határozatában a szerződéskötés 2007. szeptember 10-i időpontját tekintette relevánsnak a közbeszerzési eljárás lefolytatására nyitva álló határidő szempontjából. Megjegyzendő, hogy fellebbezése írásbeli indokolása szerint is a szerződés időpontja az irányadó, amely megfelel a Kbt. szabályainak.

A Fővárosi Ítéltábla kiemeli továbbá, hogy a felperes az alperes Elnökéhez intézett bejelentésében nem 2007. szeptember 30-ában, hanem „soron kívül, legkésőbb 2007. szeptember 30-ig” határozta meg a beszerzés teljesítését, ugyanígy a tárgyalásra történő felhívásban is lehetővé tette az előteljesítést.

A Kbt. 136.§-ának (1) bekezdése szerint, az ajánlatkérő a meghívásos vagy a hirdetmény közzétételével induló tárgyalásos eljárás esetében gyorsított eljárást alkalmazhat, ha sürgősség miatt az ilyen eljárásokra előírt határidők [107. § (1) bekezdése, 122. §] nem lennének betarthatóak. Az ajánlatkérőnek a gyorsított eljárás alkalmazásának indokát az eljárást megindító hirdetményben meg kell adnia. A 136.§ (2) bekezdése alapján a gyorsított eljárásban az ajánlatkérő a részvételi határidőt nem határozhatja meg a részvételi felhívást tartalmazó hirdetmény feladásának napjától számított tizenöt napnál, a részvételi felhívást tartalmazó hirdetmény elektronikus úton, külön jogszabályban meghatározott módon történő feladása esetén a hirdetmény feladásának napjától számított tíz napnál rövidebb időtartamban. A gyorsított eljárásban az ajánlatkérő meghívásos eljárás esetén az ajánlattételi határidőt nem határozhatja meg az ajánlattételi felhívás megküldésének napjától számított tíz napnál rövidebb időtartamban.

A Kbt. 125.§-a (1) bekezdésének c/ pontja a hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárás alternatívájaként a nyílt, a meghívásos vagy a hirdetmény közzétételével induló tárgyalásos eljárást jelöli meg. Az alperes határozatában - több közbeszerzési típus elemzését követően, és az eljárás előkészítésének időtartamát is figyelembe véve - a 40 napos gyorsított meghívásos eljárásra hivatkozott a legrövidebb közbeszerzési eljárásként.

A Fővárosi Ítéltábla a fentiekben már megállapította, hogy az eljárás előkészítését nem lehet figyelembe venni: ennek következtében a felperes által lefolytatott, 2007. augusztus 29-én megindult, és 2007. szeptember 10-én szerződéskötéssel zárult eljárás jóval az alperes által alkalmazandónak tekintett eljárás Kbt-ben meghatározott időtartamán belül maradt.

A felperes kereseti indokai között, az eljárás 2007. augusztus 29-i indulására hivatkozáson túl, vitatta az alperesnek az előkészítés elhúzódásával kapcsolatos

megállapításait. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában a felperes döntési mechanizmusát az intézmény választás körében vizsgálta. A Fővárosi Ítéltábla értékelése szerint az alperesi határozatban a felperes közbeszerzési szabályzata azért kapott nagy szerepet, mert az azon alapuló előkészítés fázisát az alperes - tévesen - hozzászámította a közbeszerzési eljárás teljes időtartamához.

Az alperes fellebbezésében alappal kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság elfogadta, miszerint a felperes saját közbeszerzési szabályzata miatt nem tudta rövidebb idő alatt lefolytatni az eljárást. Az intézmény választásra irányadó határidők számításánál a Kbt. nem ad lehetőséget az ajánlatkérő belső szabályzatainak értékelésre. A Fővárosi Ítéltáblának ezen álláspontja azonban nem eredményezi az elsőfokú bíróság ítéletének az alperesi fellebbezés szerinti megváltoztatását: a felperes belső szabályzata a közbeszerzési eljárás előkészítésében játszott szerepet, amelynek időtartama azonban az eljárás típus választás szempontjából releváns határidőkbe nem számít be.

A Fővárosi Ítéltábla ismételten hangsúlyozza, hogy ítéletének meghozatala során a sürgősség bekövetkeztét, és azt, hogy ebben a felperest nem terheli mulasztás, ellenkező tartalmú közigazgatási határozati megállapítások hiányában, tényként kezelte.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan vonta le azt a következtetést, hogy a felperes nem követte el a terhére rótt jogsértést.

A Kbt. 348.§-ának (5) bekezdése szerint a bíróság a Közbeszerzési Döntőbizottság határozatát megváltoztathatja és alkalmazhatja a 340. § (2) bekezdésének b) és e)-h) pontja, valamint (3)-(6) bekezdése szerinti jogkövetkezményeket. A 340.§ (2) bekezdésének b/ pontja alapján a Közbeszerzési Döntőbizottság határozatában a hivatalból indított eljárásban megállapítja a jogsértés hiányát.

Észlelte a Fővárosi Ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság, a felperesi jogsértés hiányában, mellőzte a jogsértés megállapítását és a bírság kiszabását, ami nem felel meg a Kbt. fentiek szerinti rendelkezéseinek. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helytálló ítéletének rendelkező részét a Kbt. 340.§-a (2) bekezdés b/ pontjának megfelelően megváltoztatta. A megváltoztatás nem érinti az alperesi határozat azon megállapítását - mint ahogy arra az elsőfokú bíróság ítélete sem terjedt ki -, hogy a közbeszerzési jogorvoslati eljárás során felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

Fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helytálló ítéletének rendelkező részét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

A felperest megillető másodfokú perköltségről a Pp.78.§-ának (1) és (2) bekezdésének megfelelően rendelkezett a Fővárosi Ítéltábla, míg a sikertelenül

fellebbező alperes személyes költségmentessége folytán a fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

B u d a p e s t, 2008. évi június hó 11. napján

dr. Rothermel Erika s.k. tanácselnök, **Huszárné dr. Oláh Éva** s.k. előadó bíró,
dr. Losonczy Erzsébet s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
írnok